

Før jordfestinga

Fager kveldsol smiler
over heimen ned,
jord og himmel kviler
stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar
frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar
i den stille kveld!

Etter jordfestinga

Ingen kveld kan læra
bekken fred og ro,
ingi klokke bera
honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar,
bankande i barm,
til eg eingong blundar
i Guds faderarm.

Hjarteleg takk
til deg som var med oss i dag
Familien

Forettande: Sogneprest Einar Ekerhovd
Kantor: Iman de Zwarte
Solist: Synnøve Austestad

*Frøa og
Samnanger*
GRAVFERDSBYRÅ

post@fs-byraa.no | 56 58 15 09 | www.fs-byraa.no

Gerhard Nordtveit

Fødd 1. oktober 1938 Død 6. juli 2021

Gravferd onsdag 14. juli 2021

Sundvor kyrkje

Preludium

Våren

Edv. Grieg

Solosong

Der roser aldri dør

J. Metzgar

Opningssalme

Blott en dag, et øyeblikk om gangen,
Hvilken trøst for min forsakte ånd!
Skulle da bekymring ta meg fangen?
Allting hviler i min Faders hånd.
Han som har for meg et faderhjerter,
Av sitt rike forråd vil han gi
Hver en dag dens del av fryd og smerte,
Hva jeg trenger all min tid.

Hjelp meg da å hvile trygt og stille
Blott i dine løfter, Herre kjær,
Og ei troens rike trøst forspille,
Som i livets ord meg lovet er!
Hjelp meg, Gud, å nynne på den sangen
Så mitt hjerte mer og mer den kan:
Blott en dag, et øyeblikk om gangen,
Til jeg når ditt gode land!

Minneord

Før talen

Ingen er så trygg i fare
som Guds lille barneskare,
fuglen ei i skjul bak løvet,
stjernen ei høyt over støvet.

Herren selv vil sine berge,
han er deres skjold og verge.
Over dem han seg forbarmer,
bærer dem på faderarmer.

Gled deg da, du lille skare!
Jakobs Gud skal deg bevare.
For hans allmakts ord må alle
fiender til jorden falle.

Hva han tar, og hva han giver,
samme Fader han forbliver,
og hans mål er dette ene:
barnets sanne vel alene.

Tale

Etter talen

Jeg er i Herrens hender når dagen gryr i øst.
Hver morgen han meg sender sitt ord med lys og trøst.
Hva dagen meg vil bringe av glede og av savn,
Jeg kan på bønnens vinge få kraft i Jesu navn.

Jeg er i Herrens hender i alt som med meg skjer.
I smil og gråt jeg kjenner at Herren er meg nær.
Om jeg i dype daler må gå den tunge vei,
Fra himlens høye saler hans øye følger meg.

Jeg er i Herrens hender når dagen dør i vest.
Min synd jeg stilt bekjenner for ham, min høye gjest.
Han gir meg himlens nåde og setter englevakt,
For natten vil han råde med hellig guddomsmakt.

Jeg er i Herrens hender når dødens bud meg når.
Mens lyset stilt nedbrenner, fra ham jeg hilsen får.
Han gir meg stav i hånne, han gir meg trøst i sinn,
Og glemt er ve og vånne på vei til himlen inn.

Solosong

Himmelhøge sti

Elle Melle

Postludium

Nærmere deg, min Gud

S. Adams